

5761

3die Beh. af Lovf. indeh. Reglerne f. Udstr. af Indkomsskat.

5762

men de Herrer, der kritiserer og søge at ned- sætte som ubrugbart Alt, hvad der her fore- ligger, uden selv paa nogen Maade at være istand til at bygge noget Bedre op — det stræbe ikke efter Idealet, men lufte enhver Bei til at komme frem imod Idealet, og sætte en Bom for, at man ikke skal nærme sig Idealet, men blive i den samme Afstand der- fra, hvori vi nu ere. Nei, naar de Herrer blot ville nøies med at stræbe efter Idealet, ville vi lettere blive enige med dem end nu, da de ville have det grebet allerede i Diebliffet. Den ærede Ordfører for Mindretallet sagde, at Fleer- tallet ikke vilde gaae den Bei, han har om- talt; det kan han ikke sige. Saa snart den ærede Ordfører for Mindretallet vil indbringe et Lovforslag, bygget paa de Grundsætninger, han forsvarer, og kan vise os, at det er prak- tisk, kan han være overbevist om, at vi gjerne vilde gaae denne Bei. Det er ikke af Man- gel paa Villie, at vi modsætte os, tværtimod, Villien have vi, men det er, fordi vi ikke troe, at denne Bei er mulig, eller at han eller no- gen Anden virkelig factisk kan gennemføre, hvad de her opstille som Ideal. Endelig an- førte den ærede Ordfører for Mindretallet og- saa, at man skulde være meget betænkelig ved at vedtage en Lov som denne, som man ikke kunde komme bort fra igjen. Jeg om- talte ved et af de Vædringsforslag, der vare stillede, og som vi nylig have afstemt, hvorle- des denne Udtalelse netop slet ikke passer paa den nærværende Lov; thi den kan den Lovgi- vende Magt komme fra, hvilket Diebliff den vil, uden at der behøves nogen ny Lov. Saa- snart man kommer til Overbevissning om, at man ikke behøver nogen Indkomsskat, eller, saasnart man i en følgende Samling bestem- mer, at der skal stattes efter andre Regler end disse, kan denne Lov meget rolig blive staaende, og der kan dog ikke skee nogen Skatteudskrivning efter den; den kan altsaa gaae ind i sin Intetthed fra det Diebliff af, da Lovgivningsmagten bliver enig om ikke at

udskrive nogen Skat efter den. Den kunne vi altsaa meget let komme fra. Derfor er det og- saa med langt mindre Betænkelighed, at de ærede Medlemmer, der have saa mange Be- tænkeligheder ved denne Lov, efter min Me- ning kunne give den deres Stemme, fordi de, naar de have Tro til, at deres Betragtning er den rette, vide, at, naar der kommer en anden Lov om en ny Skat, ville de have det i deres Magt, uanseet at dette maatte være Lov, at be- stemme, paa hvilken Maade den nye Skat skal komme tilstede. — Af de to Forandringer, som ere skete, siden vi forhandlede om Mindretal- lets Dagsorden, omtalte den ærede Ordfører for Mindretallet den ene, nemlig, at den stigende Scala er udgaaet — foresten var den ikke til- stede, da vi sidst forhandlede om Mindretallets Dagsorden, men den er indsat senere, og den er da ogsaa udgaaet igjen. Nu er det jo Noget, som jeg meget godt kan forstaae, at det ærede Medlem, der, saavidt jeg har lagt Mærke til, er en af de varmeste Venner af en Lov med stigende Scala, finder sig misfornøiet med, at denne er gaaet ud, men jeg vil bede det ærede Medlem om at erindre, at, saavidt jeg husker, sidste Gang, da vi havde en Indkomst- skattelov liggende for os, lykkedes det det ærede Medlem at forhindre dens Gjennemførelse, fordi han fik Thinget til at vedtage en stigende Scala. Det ærede Medlem veed jo meget godt, at kunde han denne Gang have opretholdt den stigende Scala, behøvede han ikke at have sagt en Tiendedeel af de Ord, han nu har sagt, for at faae Loven slaaet ihjel; thi saa var den dermed slaaet ihjel. Nu er det ikke lyk- kedes ham at beholde den stigende Scala i Loven, og derfor har han maattet bruge saa- mange flere Ord for om muligt ved Ordene's End at faae slaaet ihjel, hvad han ikke kunde faae til at falde ved den stigende Scala. Jeg havde troet, at han havde erkjendt Vigtigheden af, hvad der blev vedtaget igaar med Hensyn til den stigende Scala, der nu findes i Lov- forslaget, og som igaar fik en Tilslutning fra Regjeringsens Side; jeg havde troet, at han